

Man ville, hvis de selskaber havde fået den forhåndsgodkendelse, som ligger i den her lovgivning, ikke have kunnet gennemføre de sager. Det mener jeg er meget, meget problematisk.

Derfor er vi imod, at kompetencen til bindende forhåndstilsagn overlades til kommunerne, der ikke altid kan forventes at have den tilstrækkelige faglige viden, ligesom at vi ikke kan forvente, at de har den tilstrækkelige kapacitet til at gennemføre det med så snæver en tidsgrænse, som der er i det her, ligesom det kan medføre en meget uensartet behandling af ens sager, fordi tidsrammen er så stram.

Det er fuldstændig rigtigt, hvad hr. Peter Christensen siger, at det jo er de samme mennesker, vi taler om. Forskellen er bare, hvilken tidsramme, altså hvilket tidspres, de pågældende personer arbejder under. Og det vil altså sige, at hvis vi skulle give en mulighed for at give bindende forhåndsbekendelse til selskaber og til hovedaktionærer, så ville det skulle ske gennem en central skattemyndighed.

Vi mener, at det skal overvejes, om muligheden også skal gælde i meget komplicerede skattemæssige spørgsmål, hvor det kan være vanskeligt på forhånd at vurdere en handlingens konkrete virkninger, altså der, hvor man ikke kan bruge revisoren eller advokaten, som virksomheden har.

Det gælder selvfølgelig særligt i tilfælde, hvor der er tale om virksomheder med grænseoverskridende virksomhed, med eventuel samskatning med datterselskaber i udlandet, eller hvor der er tale om transfer pricing, som man i et eller andet omfang også har taget hånd om i forbindelse med denne her lovgivning.

Jeg skal samlet set sige, at vi ikke kan støtte det her forslag efter den nuværende model, men at vi er åbne over for at tale videre om i udvalgsarbejdet, om man eventuelt ville kunne forandre den til at indeholde en central myndighed.

Så man kan sige, at vi er enige i formålet. Virksomhederne skal selvfølgelig vide, hvad de har at gå ud fra, men metoden mener vi åbner op for en bløstelning af skattesvindlen.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Tak for indlægget fra Enhedslisten. Vi er ikke enige i bekymringen, der er over systemet, men jeg vil alligevel takke for et mere sagligt indlæg i forbindelse med behandlingen af lovforslaget.

Kl. 11.40

Når jeg tager ordet, er det for at spørge: Hvad er Enhedslistens vurdering, hvis en kommunal

skattemyndighed står over for en situation, hvor spørgeren spørger om noget, der har meget vidtgående konsekvenser, et stort beløb? Vurderer Enhedslisten ikke, at når loven giver mulighed for, at man så kan afvise at give et svar i sådan nogle situationer, så vil de myndigheder netop gøre det?

Bekymringen, som jeg hører hos Enhedslisten, bygger jo på, at de lokale myndigheder svarer uanset hvad. Uanset konsekvenserne af deres svar, uanset om de har overblik over, hvilke forhold der gør sig gældende her, vil de bare svare, selv om de egentlig havde muligheden for at afvise spørgsmålet. Vurderer man, at det vil blive virkeligheden?

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg vil jo håbe på, at det er sådan, at skattemyndighederne ude i kommunerne laver en indirekte boykotaktion af det her ved simpelt hen at sende alle sagerne videre. Jeg vil håbe, at det er sådan, at kommunerne siger: Ved I hvad, kære venner, det her arbejde bliver ikke gjort ordentligt, hvis betingelsen er, at vi skal kunne give et svar inden for 1 måned, og derfor vil vi ikke gøre det. Men det ville jo være en civil ulydighedsaktion, som jeg alt andet lige nok ville undre mig over hvis kommunerne gennemførte.

Jeg mener, at problemet er, at vi lægger for stort et pres på kommunerne. Så er det klart, at de i nogle tilfælde vil sende sagerne videre, men jeg mener, at man åbner op for, at man i alt for mange sager går ind og får vurderet på for tyndt et grundlag, ganske simpelt fordi man ikke har haft tid til andet.

Jeg mener altså også, at erfaringerne fra TDC-sagen, fra Jyske Bank og Sydbank-sagen osv. viser os, at der altså er behov for at være ekstra påpasselig på det her område. Det nytter ikke noget, at vi bare går ud i blind tillid til kapaciteten i kommunerne eller til virksomhederne for den sags skyld. Og det synes jeg lidt, der ligger i det her lovforslag.

(Kort bemærkning).

Else Theil Sørensen (KF):

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil har adskillige gange sagt, at man ude i kommunerne ikke kan magte det. Og jeg hører sådan lidt, at det måske nok er de mindre kommuner, det især kan være problematisk med.

Men det her handler jo om juridiske personer, som lignes i selskabslovgivningen, og selskabslig-